

[Kristen Amby.]

af denne Udvidelse af Samhandelen med den øvrige Verden er det blevet muligt at skaffe til dette Land de Raastoffer, som er Betingelsen for, at Virksomheden herhjemme i Danmark har kunnet oprettholdes.“

Ja, naturligvis, naar vi har faaet fremmed Valuta herind for en forøget Eksport af Landbrugsprodukter; har vi ogsaa kunnet købe de Raastoffer, vi skal bruge: Jern og andre Ting.

Der er her en Modsætning mellem den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister. Den kan de søge at tilsløre ved nok saa mange Definitioner og Erklæringer, men den er der. Jeg mener om selve Problemet — for det, som interesserer mig, er ikke Orduoverensstemmelsen, det har jeg haft Lejlighed til at sige før — dette, at det burde rent sagligt undersøges, hvor Grænsen er for Udvidelsen af vor Landbrugseksport, den Grænse, ud over hvilken en Udvidelse vil give Bagslag ved en mindsket Beskæftigelse i andre Erhverv. Jeg tror, der er en saadan Grænse. Udenrigsministeren lader ikke til at tro det, men det var rart at faa Klarhed over, om Udenrigsministeren er enig med Statsministeren i, at en Forøgelse af Eksporten, saaledes at man opnaar fuld Udnyttelse af vore Afsætningsmuligheder, vil betyde en Indførsel af Færdigvarer i et saadant Omfang, at Arbejdsløsheden derved forøges, for det mener Statsministeren efter hans egne Ord at den gør. Det kan ikke nytte, at Udenrigsministeren ryster paa Hovedet, for det staar der, det staar dokumenteret med Statsministerens egne Ord. Mener Udenrigsministeren det, eller mener han det ikke? Det er ikke afgørende for os at faa at vide, om der i den Traktat, vi har i Dag, ikke er fastsat en saadan Indførsel af Færdigvarer, at Beskæftigelsen i Byerhvervene mindskes. Men det afgørende er at faa at vide, om Ministeren mener — og det skulde han dog ogsaa kunne svare dette Land paa —, at den fulde Udnyttelse af vore Eksportmuligheder landbrugsmæssigt set betyder formindsket Arbejde i andre Erhverv. Efter hans almindelige Ord derom synes det ikke at være Tilfældet, men jeg synes, vi maa have Krav paa at vide, hvad han virkelig her mener. Det er et saa vigtigt Spørgsmaal for hele vor Økonomi, Spørgsmaalet om Landets Handel med andre Lande, og hvilken Indflydelse det har paa de enkelte Erhverv, saa det er afgørende for os at faa at vide, efter hvilke Linier man skal gaa frem.

Der er sikkert mange her i Landet

— det maa jeg maaske slutte med at sige —, der vilde være glade over, om det var saaledes, som den højtærede Udenrigsminister synes at mene, at en opnaaet Forøgelse ved Hjælp af Handelstraktater mængdemæssigt — naturligvis under Forudsætning af, at det er en rimelig Traktat, hvor ogsaa Priserne er rimelige —, mængdemæssigt af Landbrugsvarer i sig selv betyder en Bedring af Landets øvrige Erhvervs Forhold. Det var rart, om det var saadan. Det tror Statsministeren ikke det er. Jeg er heller ikke sikker paa, at det er Tilfældet, men jeg synes, det var rart at faa Klarhed over, hvad Udenrigsministeren i saa Henseende mener; og det, som jeg haabede, var at kunne skaffe Klarhed derover i en kort Bemærkning, naar man vidste, hvad man selv havde sagt herom — og det ved baade den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister —, men det var altsaa ikke muligt, fordi jeg blev afbrudt i min Udvikling. Jeg haaber, det er muligt, naar jeg nu i Sammenhæng har givet Udtryk for mine Synspunkter.

Statsministeren (Starming): Der er sagt, at der er noget dunkelt over Begrebet Færdigvarer. Det kan godt være, naturligvis, jeg har lige selv læst i et Venstreblad, at af Indførselen er 80 pCt. Færdigvarer. Det viser sig, at man regner Kul og forskellige andre Ting for at være Færdigvarer. Men det er altsaa ikke den Definition af Færdigvarer, jeg har tænkt paa, da jeg nævnte dette Udtryk.

Medens det altsaa staar mig klart, hvad jeg mener med Færdigvarer, staar det mig derimod ikke klart, hvad denne Diskussion egentlig har til Formaal, hvis det ikke er, at de Herrer forsøger, om den højtærede Udenrigsminister og jeg kunde komme i Klammeri med hinanden, men det er der aldeles ingen Mulighed for, for den Handelsaftale, der gælder, og som vi arbejder efter til dette Aars Udgang, har vi været fuldkommen enige om at gennemføre, og vi har været enige om at fortolke den paa alle de Stadier, hvor Fortolkning har været nødvendig. Vi er altsaa ogsaa enige om, at de Tal, som min Kollega Udenrigsministeren har nævnt i en af sine Taler her, er inden for det forsvarliges Grænser. Hver Gang der paa ny maatte komme til at være Spørgsmaal om, hvad vi kan tillade os at importere af Færdigvarer og Raavarer, maa vi overveje det paa Grundlag af alle foreliggende Omstændigheder, og indtil Dato er vi altsaa blevet enige i Henseende til, hvordan Mulighederne kan udnyttes.